

екрану.

2. Опасности и угрозы современного мира [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://studfiles.net/preview/6313267/>.

ОСНОВИ ФІЗІОЛОГІЇ ПРАЦІ ВЧИТЕЛЯ В ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ

*Сіряченко Є.О.
м. Полтава*

***Анотація.** У статті подано поняття фізіології праці людини, описаний процес праці, окреслюється процес розумової праці людини у відмінності від фізичної.*

***Ключові слова:** фізіологія праці, розумова праця, фізична праця, процес праці.*

Фізіологія праці – це галузь фізіології, що вивчає зміни стану організму людини у процесі різних форм трудової діяльності та розробляє найбільш сприятливі режими праці і відпочинку. Поняття діяльності нерозривно пов'язане як з ідейними явищами (ціль, план, інтерес і т. д.), так і з трудовими рухами. В основі діяльності людини лежать фізіологічні і біохімічні процеси, що протікають в організмі, і, насамперед, у корі головного мозку. Вивчення трудової діяльності передбачає визначення фізіологічного змісту праці (фізичне навантаження; нервова й емоційна напруженість; ритм, темп і монотонність роботи, обсяги інформації що отримується і переробляється). Ці дані дозволяють визначити навантаження на організм під час роботи і розробити раціональні режими праці та відпочинку, раціональну організацію робочого місця, провести професійний відбір і таким чином забезпечити оптимальну працездатність людини протягом тривалого часу.

Для характеристики напруженості розумової праці з фізіологічної точки зору не вироблені достатньо об'єктивні критерії. Її можна характеризувати об'ємом інформації, що підлягає запам'ятовуванню і (або) аналізу, а також швидкістю надходження інформації та прийняття рішень, мірою відповідальності за можливі помилки при прийнятті рішень. Це характерно для таких професій, як диспетчери, оператори центральних пультів управління складними об'єктами, керівники трудових колективів.

Праця, як процес, що відбувається між природою і людиною, єдиний і неподільний. Тим не менш, проведення відмінностей між фізичною та розумовою працею важливо в силу специфіки кожного з них. Їх співвідношення характеризує ступінь інтелектуалізації праці. Інтелектуалізація суспільної праці – одна з об'єктивних тенденцій на сучасному етапі. Співвідношення між витратами фізичної та розумової праці змінюється: частка першого знижується, а частка другого – підвищується.

Поняття розумової праці має, перш за все, психофізіологічну основу, оскільки воно пов'язане з діяльністю людського мозку. Це поняття має і соціальний зміст, пов'язаний з виділенням категорій працівників переважно фізичної (робочих) і розумового (службовців) праці.

Сутність розумової праці вивчається і характеризується в різних аспектах:

- фізіологи і психологи розглядають розумову працю як процеси вищої нервової діяльності, що реалізують функції та взаємозв'язки мозку з рецепторами і ефекторами;
- психологи та соціологи вивчають мотиви розумової діяльності, її структуру, логіку, а також поведінку працівників, морально-психологічний клімат;
- фахівці з кібернетики розглядають розумову працю як модель системи переробки інформації.

Розумова праця охоплює досить широкий діапазон різних за характером і змістом видів діяльності. До них відносяться:

- наукова праця – праця науковців, які займаються науково-дослідною роботою;
- інженерний праця – праця інженерно-технічних працівників, що займаються проектною, конструкторською і технологічною роботою;
- педагогічна праця – праця професорів, викладачів і вчителів;
- лікарська праця;
- управлінська праця – праця керівників і спеціалістів, які здійснюють управління трудовими колективами;
- виробнича праця – праця робітників і фахівців, які здійснюють управління складними технологічними процесами, обладнанням, авто
- допоміжна праця – праця працівників бухгалтерського обліку.

Список використаної літератури

1. Гандзюк М.П. Основи охорони праці/М.П. Гандзюк, Є.П. Желібо, М.О.Халімовський. – Київ: Вища освіта в Україні, 2013. – С. 103–134.
2. Катренко Л.А. Охорона праці/ Л.А. Катренко, Ю.В. Кіт, І. П. Пістун. – Суми, 2009.– С. 70–78.
3. Основи охорони праці: Навч. посіб. / Воронов І.О., Коваленко І.Д., Афанасьєв П.В., Булгач Т.В. – К.: Генеза, 2004. – С. 74–78.

БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ У СУЧАСНОМУ СВІТІ

*Лантухова Т. М.
м. Полтава*

***Анотація.** Аналіз змісту поняття «безпека» в сучасному світі, визначення проблем безпеки життєдіяльності дітей та варіанти їх вирішення.*

***Ключові слова:** безпека, дитина, дорожньо-транспортна пригода, небезпека, життя, довкілля.*

Повсякденне життя сучасної людини містить у собі безліч небезпек. В наш час забезпечення безпеки себе і своїх дітей є все більш актуальною проблемою. Вирішення цієї проблеми лише одне – навчати дітей з раннього дошкільного віку діяти відповідно до норм безпеки. Адже, навчившись дбайливо ставитися до свого життя, вони будуть цінувати і піклуватися не лише про своє, а й про чуже.

З розвитком техніки у нашій країні, як і в усьому світі, збільшується кількість дорожньо-транспортних пригод. За статистикою кожна десята жертва в них – дитина. Найчастіше це пов'язано із порушенням правил дорожнього руху, бо дитині важко запам'ятати, що таке гальмівний шлях, час реакції водія або транспортний потік. Діти часто страждають від нерозуміння тієї чи іншої небезпеки.

Формування відповідального ставлення до власної безпеки має відбуватися на всіх етапах життя людини, а розпочинати його варто з раннього дитинства. Дорослі (педагоги, батьки) в основному захищають та оберігають дитину, але дуже важливо – підготувати її саму до реального життя, насиченого різними подіями, зустрічами, ситуаціями, подекуди небезпечними, тобто навчити дитину поводитись самостійно без шкоди своєму життю. Дошкільний вік характеризується зростанням рухової активності, фізичних можливостей дитини, підвищенням допитливості, прагненням до самостійності. За відсутності життєвого досвіду це нерідко призводить до виникнення травмонезбезпечних ситуацій.

Тож охорона та зміцнення здоров'я, безпека дітей є головною стратегією, пріоритетом у роботі дошкільного закладу. Лише завдяки спільним зусиллям педагогів,